

РЕЦЕНЗИЯ

- От: проф. *Маргарита Иванова Чинова*, д.ю.н., професионално направление 3.6 Право, научна специалност „Наказателнопроцесуално право“, преподавател в Юридическия факултет на УНСС
- Относно: конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент“ по научна специалност „Наказателно право“ в професионално направление 3.6 Право в УНСС

Информация за конкурса

Конкурсът е обявен за нуждите на катедра „Наказателноправни науки“ в Юридическия факултет на УНСС съгласно Решение на АС № 9/30.11.2022 г. и е обнародван в ДВ, бр. 98 от 09.12.2022 г. Участвам в състава на научното жури по конкурса съгласно Заповед № 259/08.02.2023 г. на Ректора на УНСС. В конкурса са допуснати до участие трима кандидати, посочени по азбучен ред: *гл. ас. д-р Петя Велинова Митрева*, *гл. ас. д-р Пресиян Марчев Марков* и *гл. ас. д-р Стоян Огнянов Стойков*.

ПЕТЯ ВЕЛИНОВА МИТРЕВА

Информация за кандидата

Гл. ас. д-р Митрева е родена на 10 април 1979 г. Завършва специалност „Право“ през 2005 г. През 2014 г. ѝ е присъдена образователната и научна степен „доктор“ по научната специалност „Наказателно право“ след защита на дисертационен труд на тема „Наказателноправни и процесуални проблеми на определяне на наказанието“. През 2015 г. е назначена на длъжност „асистент“ в катедра „Наказателноправни науки“ в Юридическия факултет на УНСС, а в момента заема длъжността „главен асистент“ в същата катедра. Преди това е работила като асистент в катедра „Публично правни науки“ във факултет „Полиция“ на Академията на МВР, старши юрисконсулт в МВР и разследващ полицай

Изпълнение на изискванията за заемане на академичната длъжност

В картата за изпълнение на количествените изисквания са отчетени 595 т. при минимално необходими 300 т. за изпълнение на минималните национални изисквания, както и 529 т. при минимално необходими 305 т. за

изпълнение на допълнителните изисквания на УНСС. *Постигнати са минималните прагове на всички необходими групи критерии.*

Относно *изпълнението на качествените изисквания* е подадена карта, в която е посочен като хабилитационен труд монографията **„Граници на наказателната отговорност за престъпно мотивиране и престъпно улесняване на друго“**. Тази монография съдържа пълно и всестранно изследване на определен проблем и не повтаря или обобщава съществуващо знание, каквото е императивното изискване на чл. 24, ал. 1, т. 3 от Закона за развитие на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ) По конкурса са представени допълнително и други публикации, с което *са изпълнени качествените изисквания за заемането на длъжността „доцент“*.

Видно от Протокол № 5/07.11.2022 г., Съветът по хабилитация на УНСС дава положително становище за съответствието на кандидатурата на количествените и качествените изисквания, приети от Академичния съвет на УНСС.

Оценка на учебно-преподавателската дейност

Гл. ас. д-р Митрева преподава дисциплините „Наказателно право“ (лекции и упражнения), „Международно наказателно право“ (лекции) и „Правен режим на класифицираната информация“ (лекции). Провела е и лекционен курс по дисциплината „Наказателно право на Европейски съюз“ през 2014. Участвала е като гост лектор в курсове за професионално обучение на юристи от практиката. През последните пет академични години е изпълнила аудиторна натовареност от 711 часа лекции и 1720 часа упражнения на български език, и 99 часа лекции на английски език в УНСС, което значително надхвърля минималните изисквания за участие в конкурса. Съавтор е на Учебник по общата част на наказателното право и Помагало за решаване на казуси по наказателно право. Обучаемите я характеризират като много добър преподавател, който максимално използва и всички съвременни методи и средства за обучение и преподаване.

От дадените оценки от обучаемите и изготвените учебни материали е видно високото ниво на учебно-преподавателските умения на гл. ас. д-р Митрева, както и че тя е утвърден специалист с високи професионални качества и богат преподавателски опит.

Обща характеристика на представените научни трудове

Изследователската дейност е насочена основно в две направления – престъпното мотивиране и улесняване на друго и влиянието на правото

на ЕС върху националното наказателно право. Научната продукция съдържа анализи и изследвания, които не повтарят и обобщават съществуващо, а представляват ново знание в посочените направления.

В настоящия конкурс гл. ас. д-р Митрева участва с монографичния труд „Граници на наказателната отговорност за престъпно мотивиране и престъпно улесняване на другото“; три глави от колективната монография „Абсолютната забрана за дискриминация. Равенство в разнообразието и престъпленията от омраза“; една глава от колективната монография „Наказателно право: минало, настояще и бъдещи перспективи“ публикувана на английски език; две статии и четири научни доклада.

Авторският текст на гл. ас. Митрева от *колективната монография „Абсолютната забрана за дискриминация. Равенство в разнообразието и престъпленията от омраза“* възлиза на половината от обема на книгата. Анализите и изследванията, направени в първата и третата глава представляват необходимата основа за приносните моменти, които са концентрирани в четвърта глава, посветена на анализа на относимите разпоредби от НК и актовете на ЕС относно дискриминацията. Следва да се подкрепят изводите, че признакът на различие в някои състави е обективен, а в други – субективен и необходимостта от уеднаквяване на законодателния подход при криминализиране на дискриминационните деяния. Ценни за законодателната практика са и направените предложения *de lege ferenda* за промени в санкциите на някои разпоредби и допълване на чл. 93 НК с нова дефиниция за защитен признак и дискриминационни подбуди. Научният доклад *„Въпроси на правната квалификация на употребата на насилie срещу другото поради неговата раса, народност и етническа принадлежност“* е посветен на същата тема и затова няма да бъде рецензиран.

Самостоятелната глава *„Влияние на наказателното право на Европейския съюз върху националните наказателноправни системи: правни традиции и бъдещи перспективи“* от *колективната монография „Наказателно право: минало, настояще и бъдещи перспективи“*, публикувана на английски език, е в обем от 57 страници. Направен е сполучлив и твърде полезен опит някои характеристики на правото на ЕС да се изведат на основата на класически теории от континенталната и англосаксонската юриспруденция. Приносен характер има разглеждането на принципите на правото на ЕС като фактор за собственото му развитие, както и анализът на понятието *„минимални правила“* от гледна точка на

влиятието му върху националните правни системи. В научните доклади „Някои аспекти на принципа *ultima ratio* в европейското и българското наказателно право“ и „Сравнителното наказателно право в условията на европеизацията на националните наказателни законодателства“ се разглеждат отделни аспекти на същата проблематика и затова няма да бъдат рецензирани.

Статията „Общественноопасните последици като обективен признак от състава на престъплението“ подчертава правилния научен възглед, че всяко престъпление има общественноопасни последици, независимо дали е криминализирано в резултатен или формален състав. На тази основа трябва да се оцени като приносен момент умело доказаната необходимост от логическо извеждане на престъпните последици чрез тълкуване на системата от признаци на формалните състави.

В статията „Маловажният случай на административно нарушение по чл. 28 от ЗАНН и в специалното административно законодателство“ са посочени и с вещина анализирани наказателноправните понятия, които са относими към административното наказване, което е от важно значение за доктрината и практиката. Като ново знание трябва да се оцени изследването на двата отрасли в тяхната неразривна взаимовръзка.

Монографичният труд „Граници на наказателната отговорност за престъпно мотивиране и престъпно улесняване на друго“ е в обем от 233 страници и се състои от увод, четири глави, заключение и списък с използвана литература, включващ 76 заглавия на кирилица и 17 заглавия на латиница. Бележките под линия са 293.

Проучена е цялата относима и достъпна научна литература, както в областта на българското наказателно право, така и от общата теория и историята на правото. Анализирани са и съдебната практика. За сравнение на законодателните решения у нас с такива в други държави са използвани наказателните законодателства на Англия, Германия, Франция, Италия и Русия.

Темата на труда е нова за наказателноправната литература. Вярно че има научни разработки, в които частично се разглеждат отделни аспекти на същия предмет от различно изследователско гледище. Но тази проблематика, формулирана по този начин в заглавието на хабилитационния труд не е разработвана в такъв обхват и така всестранно и пълно до този момент. Необходимо е изрично да се подчертае, че трудът

съдържа изводи и обобщения, които не преповтарят такива от предходни публикации.

Основната поставена задача е да се изследва въпроса дали криминализацията на престъпното мотивиране и улесняване на друго е в съответствие с принципа за минимум наказателна репресия. Направен е детайлен исторически преглед на възникването и развитието на съответните наказателноправни правила, чрез който аргументирано и с вещина се обяснява съвременното състояние на нормативната уредба на анализирания проблем. Умело са идентифицирани относимите институти от общата част на Наказателния кодекс, които вече поставени в историческия си контекст, са разгледани през призмата на съвременните постижения на наказателноправната наука. За разкриването на характерните особености на отделните състави на престъпно мотивиране и улесняване, те удачно са класифицирани в четири групи. Това е дало възможност да се направят необходимите научни сравнения както между отделните групи, така и между тях и посредственото извършителство. Този анализ позволява да се оцени съответствието на Българския наказателен кодекс с наказателноправните актове на Европейския съюз, с което поставените изследователски цели и задачи следва да се признаят за успешно изпълнени.

В труда са направени оригинални теоретични обобщения, на чиято основа са формулирани уместни предложения *de lege ferenda* за изменения и допълнения на НК, както са изведени и редица препоръки към практиката на съдилищата за правилното и законосъобразно прилагане на съставите, свързани с престъпното мотивиране и престъпното улесняване на друго, които са коректно и пълно систематизирани в заключението на монографията.

Представените от гл. ас. д-р Митрева публикации в количествено и качествено отношение изпълняват минималните национални изисквания за професионално направление 3.6 Право, съгласно ЗРАСРБ, и отговарят на условията за заемане на академичната длъжност „доцент”, съгласно Правилника за прилагането на ЗРАСРБ и допълнителните изисквания на УНСС.

Оценка на научните и научно-приложни приноси

Съществените приносни моменти в хабилитационния труд ***„Граници на наказателната отговорност за престъпно мотивиране и престъпно улесняване на друго“*** могат се обобщят така:

Направеният в *глава първа* исторически преглед на наказателноправното третиране на престъпното мотивиране и улесняване на друго обхваща значителен период от време – започва от древността и завършва с първия Наказателен кодекс. Ново знание и приносен момент е очертаването на тенденциите в развитието на институтите на приготвянето и съучастието, както и посочването на отделни деяния, които са били криминализирани като самостоятелни престъпления. Анализът позволява да се направят изводи за възникването и прилагането на принципа за минимум наказателна репресия. Направеното сравнение между Наказателния закон от 1896 г. и действащите в Царство България специални наказателни закони убедително доказва направеният извод, че кодификацията осигурява най-пълно спазване на посочения принцип. Това положение става основа за по-нататъшните оценки, които се правят за действащия НК.

Изложението в *глава втора* е правилно базирано на класическите постановки на наказателното право: за липсата на изричен състав в съдържанието на нормите, с които приготвянето се обявява за наказуемо; за резултатния характер на приготвителните и акцесорните съучастнически деяния; за насочеността на последните към наказателноотговорни лица. Приносни моменти се очертават при направеното сравнителноправно изследване на чужди законодателства, което позволява да се мотивира изводът за използвания от българския законодател смесен подход при третирането на престъпното мотивиране и улесняване като традиционен за Европа. Правилно и обосновано с многобройни собствени и оригинални аргументи се утвърждава разбирането, че в Особената част на НК се предвиждат състави за такъв тип деяния, които не се обхващат от посочените институти на Общата част. Направени са предложения *de lege ferenda* за допълнение на определенията за приготвянето (с уточнението „бъдещи съучастници“) и видовете съучастници (с изрично изключване на посредственото извършителство от обхвата на съучастието).

Съществен принос в *третата глава* е изчерпателното, всестранно и пълно разглеждане и анализиране на криминализираните в Особената част на НК мотивиращи и улесняващи деяния. Предприетият класификационен подход е удачен и полезен за доктрината, а и за практикуващите юристи. Като резултат от правилното му използване са направените ценни обобщения и изводи. Действащите разпоредби са обособени в четири групи

като са изведени и посочени типичните характеристики на всяка от тях. Това е позволило да се формулират конкретни предложения de lege ferenda за изменения и допълнения на НК, повечето от които заслужават вниманието на българския законодател. Подчертано приносен характер за доктрината, а и за практиката има изясняването на разликата в съдържанието на изпълнителните деяния „подбужда“ и „склонява“ с оглед наличието или липсата на престъпен характер на дейността, към която се мотивира друго лице. Проведеното разграничение е допълнителен аргумент за потвърждаване правилността на основни положения в наказателноправната теория относно: характера на разпоредбите за склоняване и подбуждане; значението на съгласието на мотивираното лице; приложното поле на института на посредственото извършителство. Твърде ценна е и идентификацията на конкретни признаци на разглежданите състави като гаранции срещу неоправданото разширяване обхвата на наказателната отговорност.

В *четвъртата глава* умело са съпоставени резултатите от направения анализ на българското и чуждото законодателство в контекста на наказателното право на Европейския съюз. Правилно са установени основанията на задължението на държавите-членки да преследват като престъпни определени видове мотивационно въздействие и улесняване на друго. Съществено значение имат изводите относно начините за гарантиране, че едно и също поведение се наказва във всички държави-членки, както и предложеният подход за спазване на принципа за минимум наказателна принуда при криминализация на мотивирането и улесняването на друго като самостоятелни престъпления. Всички тези анализи и обобщения биха могли успешно да се ползват от българския законодател при транспониране на правото на Европейския съюз.

Препоръки:

Препоръчвам прецизиране на предложенията за изменение и допълнение на норми от НК. Например предложението за допълване на чл. 20 НК с нова алинея относно посредственото извършителство обхваща само случаите, когато посредникът изобщо не може да носи наказателна отговорност. Струва ми се подходящо да се акцентира върху хипотезата, в която посредникът действа с умисъл за друго престъпление, но не може да носи отговорност за престъплението осъществено от посредствения извършител. Освен това смятам за удачно предложенията за криминализиране на приготвянето към определени престъпления да

включват и примерно посочване на санкцията, която би се смятала за съобразена с принципа за минимум принуда.

Заключение

Предвид гореизложеното, **давам положителна оценка** и предлагам на уважаемото научно жури да **предложи на Факултетния съвет**, гл. ас. д-р Петя Велинова Митрева да бъде избрана за доцент в конкурса за заемане на академичната длъжност „доцент“ по научна специалност „Наказателно право“, професионално направление 3.6 Право, научна област 3. Социални, стопански и правни науки в УНСС.

ПРЕСИЯН МАРЧЕВ МАРКОВ

Информация за кандидата

Гл. ас д-р Марков е роден на 4 май 1979 г. в София. Завършва специалност „Право“ през 2004 г. През 2014 г. защитава дисертационен труд на тема „Проблеми на наказателноправната квалификация на престъплението“ и му е присъдена образователната и научна степен „доктор“ по научната специалност „Наказателно право“. През 2008 г. е назначен на длъжност „асистент“ в катедра „Наказателноправни науки“ в Юридическия факултет на УНСС, като по настоящем заема длъжността „главен асистент“ и „научен секретар“ в същата катедра. Преди това последователно е бил специалист по професионално обучение в Дирекцията на Национална служба „Жандармерия“ и администратор на дистанционно обучение в Академията на МВР.

Изпълнение на изискванията за заемане на академичната длъжност

В попълнената карта за *изпълнение на количествените изисквания* са отчетени 335 т. при минимално необходими 300 т. за изпълнение на минималните национални изисквания, както и 481 т. при минимално необходими 305 т. за изпълнение на допълнителните изисквания на УНСС. *За всички необходими групи критерии са постигнати минималните прагове.*

Относно *изпълнението на качествените изисквания* е подадена карта, в която е посочен като хабилитационен труд монографията „**Последици от съдимостта в българското законодателство**“. Тази монография съдържа пълно и всестранно изследване на определен проблем и не повтаря или обобщава съществуващо знание, каквото е императивното изискване на чл. 24, ал. 1, т. 3 от Закона за развитие на академичния състав в Република

България (ЗРАСРБ) По конкурса са представени допълнително и други публикации, с което са изпълнени качествените изисквания за заемането на длъжността „доцент“.

Видно от Протокол № 5/07.11.2022 г. Съветът по хабилитация на УНСС дава положително становище за съответствието на кандидатурата на количествените и качествените изисквания, приети от Академичния съвет на УНСС.

Оценка на учебно-преподавателската дейност

Гл. ас. д-р Марков води лекции и упражнения по дисциплината „Наказателно право“, лекции по дисциплината „Криминология“ в ЮФ на УНСС, както и специализирани курсове за професионална подготовка по наказателно право в ИСК-УНСС и ДАНС. За предходните пет академични години има аудиторна натовареност от 575 часа лекции и 955 часа упражнения на български език, както и 132 часа лекции на английски език в УНСС, което значително надхвърля минималните изисквания за участие в конкурса. Съавтор е на Учебник по общата част на наказателното право и автор на Учебно помагало за решаване на казуси по наказателно право. Обучаемите го характеризират като много добър преподавател, който отлично използва съвременни методи и средства за обучение.

Оценките на обучаемите и изготвените учебни материали по безспорен начин показват високото ниво на учебно-преподавателската компетентност на гл. ас. Марков и доказват, че е изграден специалист в областта на наказателното право с богат преподавателски опит.

Обща характеристика на представените научни трудове

Основните направления в изследователската дейност са последиците от съдимостта и развитието на наказателното законодателство.

В настоящия конкурс гл. ас. д-р Марков участва с монографичния труд „Последици от съдимостта в българското законодателство“ и четири статии, в три от които са доразвити отделни аспекти от темата на хабилитационния труд поради което няма да бъдат рецензирани самостоятелно – „Историческо развитие на уредбата за регистрация на осъжданията“; „Някои аспекти на съдимостта на непълнолетните лица“; „*Vis in idem* при взаимодействие между административното и наказателното законодателство“.

Статията „Тенденции при делата за престъпления против собствеността и превантивната роля на съдилищата“ анализира съдебната практика по Глава пета от Особената част на НК чрез удачното

използване на статистически методи. В изследването се обосновава като основна причина за намаляването на броя на тези престъпления изменението на чл. 218б НК и уместно се предлага текстът да бъде възстановен в първоначалната си редакция. На тази основа във втората част на статията е изработен оригинален методологически подход за оценка на превантивната роля на съдилищата.

Монографичният труд „Последици от съдимостта в българското законодателство“ е в обем от 216 страници и се състои от увод, три глави, заключение, използвана литература и приложение. Бележките под линия са 341, а използваната литература обхваща 87 заглавия на български език и латиница.

В българската правна литература няма монографично изследване, посветено на проблематиката свързана с последиците от съдимостта. Вярно е, че някои въпроси са дискутирани, но само в контекста на един или друг изследван проблем. Регистрацията на осъждането, както и допълнителните последици от съдимостта, които са уредени в 590 разпоредби в общо 294 нормативни акта не са били обект на самостоятелно проучване и обобщено, всестранно и пълно изследване.

При изработването на труда е проучена цялата достъпна правна литература по тази тематика, както и практиката на Конституционния съд и относимата съдебна практика. Взети са предвид и достиженията на правото на Европейския съюз и международното право. Разработката съдържа илюстрации на едни или други добри практики и законодателни разрешения на различни държави като Холандия, Германия, Испания, Франция.

Трудът съдържа оригинални изводи и обобщения за теорията на наказателното право. В него е обоснован и представен цялостен примерен теоретичен модел на последиците от съдимостта в българското законодателство. В труда се съдържат съществени приноси и за законодателството. В хода на изложението са направени редица предложения *de lege ferenda*. В заключението е представен цялостен научнообоснован алгоритъм на трите етапа и начина по който трябва да се измени законодателството във връзка с последиците от съдимостта. Трудът има важно значение и за съдебната практика. Анализирани е противоречивата практика на съдилищата и са дадени добре мотивирани и оригинални разрешения на нейното преодоляване.

Представените от гл. ас д-р Марков научни публикации в количествено и качествено отношение напълно съответства на

минималните национални изисквания в професионално направление 3.6 Право, съгласно ЗРАСРБ, и отговаря на условията за заемане на академичната длъжност „доцент”, съгласно Правилника за прилагане на ЗРАСРБ и допълнителните изисквания на УНСС.

Оценка на научните и научно-приложни приноси

По конкретно съществените приноси моменти в хабилитационния труд ***„Последици от съдимостта в българското законодателство“*** могат да се обобщят така:

В *глава първа* са изследвани последиците от осъждането в правото и в наказателното право. Изведени са същностните характеристики на правните последици като най-широкото понятие, след което са обобщени и основните разлики между правните последици от правомерни и неправомерни юридически факти. Изложението в тази първа глава е актуално и полезно. Интердисциплинарният подход е дал добра възможност да се постигне поставената цел. Чрез умелото използване на достиженията на теорията на правото е определено мястото на последиците от съдимостта сред останалите последици в правото и в частност в наказателното право. Този подход е позволил успешно да се изведат същностните характеристики на последиците от съдимостта и да се разграничат от всички други правни последици, което има теоретично, а и практическо значение.

Глава втора е посветена на видовете последици от съдимостта. Като ново знание може да се оцени класифицирането на последиците от съдимостта в три групи и направеният теоретичен анализ на регистрацията на осъждането, наказателноправните и допълнителните последици от съдимостта.

В самостоятелен раздел е изследвана на първо място нормативната уредба и целите на регистрацията на осъждането. Умелото използване на правно-историческият подход е дало възможност да се оценят тенденциите в развитието на този институт, както и да се направи правилна оценка на ефективността и адекватността на правното регулиране.

Във връзка с увеличаване на наказанието по чл. 24 НК е анализирана практиката на Върховния съд, според която предходната съдимост задължително трябва да доведе до увеличаване на наказанието при съвкупност от престъпления. Във връзка с разпоредбата на чл. 78а НК се сочат оригинални аргументи и се правят изводи за отрицателния ефект, който се постигна след измененията на този институт от дискреционен в задължителен за прилагане.

За първи път са изследвани детайлно и всестранно допълнителните (косвени) последици от съдимостта. След като е дадена дефиниция на косвените последици, подробно са очертани и анализирани разликите между тях и наказанията лишаване от права по НК. От значение за законодателната практика е убедително доказаната теза за липсата на пропорционалност при регламентацията на допълнителните последици от съдимостта, като е подчертана и липсата на ясна концепция и наказателна политика за нормативното уреждане на тези последици. Подробно е мотивиран изводът, че общото, автоматично и недиференцирано отнемане на права, като допълнителна последица от съдимостта, противоречи на Конституцията и Европейските стандарти.

Ново знание се съдържа в изследването на принципа на пропорционалността при регламентацията на косвените последици от съдимостта. Направени са и редица предложения *de lege ferenda*, включително и такива, свързани с идеята за кодифициране на санкционната система в наказателното право. В тази връзка са направени и конкретни предложения за изменение на Наказателния кодекс.

В *глава трета* е предложена примерна класификация на допълнителните последици от осъждането. Приносни моменти се очертават при детайлното изследване и обобщените несъответствия при регламентирането на последиците от съдимостта, дори когато са от една и съща група и направеният извод, че това е недопустим законодателен подход. Във връзка с регистрацията на осъдени непълнолетни лица е изследвано законодателството на Испания, Белгия, Франция и Холандия. На тази база са изведени и онези разпоредби, които могат да се ползват като примерен образец при регулирането на допълнителните последици от съдимостта. В този смисъл мотивирано се предлага, за да се спази принципа на пропорционалността, допълнителните последици от осъждането да се определят от съда с присъдата, което действително заслужава вниманието на българския законодател.

Във връзка с втората група – последици от съдимостта според правата, които ограничават, убедително е мотивиран направеният извод, че на национално, а и на наднационално ниво, липсва ефективна защита срещу прекомерност на ограниченията, което води до голям брой конкретни права, които се оказват автоматично накърнени или ограничени от осъждането.

Приносни моменти се очертават и при анализа на видовете последици от съдимостта с оглед вида на нормативния акт, в който са предвидени.

Детайлно са очертани противоречията и несъответствията в уредбата, като се предлага при бъдещи законодателни изменения ограниченията на правата на осъдените да се уредят в Наказателния кодекс.

В заключението на труда са направени редица предложения de lege ferenda, които трябва да се оценят като съществен принос за законодателната практика. Предложена е законодателна реформа, която да даде възможност допълнителните последици от съдимостта да се налагат от съда заедно с наказанието с цел допълнително превантивно въздействие върху осъдения и членовете на обществото. В труда е изведен и съответен алгоритъм за подобна законодателна реформа, която е предложено да се извърши на три етапа. Формулирани са и конкретните законодателни изменения, които трябва да се предприемат на всеки етап от реформата.

Препоръки:

В реабилитационния труд са използвани два метафорични изрази – „преливане на санкции от по-тежки към по-леки“ и „дамгосване на осъдения“ – които са заимствани от общата теория на правото и философията. Препоръчвам те да се заменят съответно с обичайните за наказателното право и криминологията изрази – „облекчаване тежестта на санкцията“ и „стигматизиране на осъдения“. При сравнението на санкционните последици с мерките за процесуална принуда, с оглед прецизиране на изложението, препоръчвам да се уточни, че в НПК има и мерки за принуда, които не са санкционни и затова сравнението с тях остава извън обхвата на изследването.

Заключение

Предвид гореизложеното, **давам положителна оценка** и предлагам на уважаемото научно жури да **предложи на Факултетния съвет**, гл. ас. д-р Пресиян Марчев Марков да бъде избран за доцент в конкурса за заемане на академичната длъжност „доцент“ по научна специалност „Наказателно право“, професионално направление 3.6 Право, научна област 3. Социални, стопански и правни науки в УНСС.

СТОЯН ОГНЯНОВ СТОЙКОВ

Информация за кандидата

Гл. ас. д-р Стойков е роден на 07.05.1977 г. Завършил е право в ЮФ на УНСС. През 2011г. успешно защитава дисертационен труд на тема „Наказателноправна защита на средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз на българската

държава“ и му е присъдена образователната и научна степен „доктор“ по научната специалност „Наказателно право“. През 2008 г. е назначен на длъжност асистент в катедра „Наказателноправни науки“ в ЮФ на УНСС, като по настоящем заема длъжността „главен асистент“. От 2011г. е вписан като адвокат, а от 2017 г. е управител на адвокатско дружество. Преди това е преподавал Международно сътрудничество по наказателни дела в ЮЗУ „Неофит Рилски“. Бил е и държавен инспектор в Дирекция „Установяване на имущество в чужбина и международни връзки“ в Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност.

Изпълнение на изискванията за заемане на академичната длъжност

От Картата за изпълнение на количествените изисквания за заемане на академичната длъжност доцент в УНСС, представена по настоящия конкурс е видно, че общият брой точки по количествените показатели за заемане на длъжността е 1167, 50. Затова се прави извод, че с този общ брой точки, гл. ас. д-р Стойков ***изпълнява количествените показатели*** за заемане на академичната длъжност „доцент“ в УНСС.

Задълбоченият анализ на представения хабилитационен труд обаче сочи на ***несъответствие с минималните качествени национални изисквания*** за заемането на длъжността доцент.

Като хабилитационен труд – монография, гл. ас. д-р Стойков представя „Международно наказателно право“, Сиела, София, 2015, ISBN 978-954-28-1904-2, с обем 238. Към документите са приложени и две рецензии, в които този труд се определя като хабилитационен. След заседанието, катедреният съвет по „Наказателноправни науки“ на ЮФ на УНСС взема решение, че този труд отговаря на изискванията за хабилитационен труд и открива предварителния етап на конкурсната процедура за заемане на длъжността „доцент“ с потенциален вътрешен кандидат гл. ас. д-р Стойков (препис от протокол № 39/13.10.2022 г.). Съветът по хабилитация дава положително становище за потенциалния кандидат в конкурса гл. ас. д-р Стойков и предлага на катедра „Наказателноправни науки“, ЮФ на УНСС да инициира обявяването на конкурс по наказателно право (препис от протокол № 5/07.11.2022 г.).

При съдържателната обаче оценка на труда „Международно наказателно право“, следва извод, че ***този труд не е монографичен труд*** по смисъла на законовите изисквания. Съгласно чл. 24, ал. 1, т. 3 от Закона за развитие на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ),

кандидатите за заемането на академичната длъжност „доцент“ трябва да са представили *публикуван монографичен труд или равностойни публикации в специализирани научни издания*. В пар.1, т.10 от Допълнителните разпоредби на същия закон е дадена дефиниция на понятието „монография“. Според текста – „Монография е публикувано научно издание, което съдържа пълно и всестранно изследване на **определен предмет, проблем или личност**. Монографията е научен труд, който не повтаря или обобщава съществуващо знание, който има научни редактори или научни рецензенти, притежава ISBN и е в обем не по-малък от 100 стандартни страници...“. Макар представеният по конкурса труд да отговоря на формалните изисквания за монография – има ISBN, общ обем над 100 страници и две научни рецензии, **той не отговаря на съдържателните изисквания** за монографично изследване, както се изисква от закона, а именно – **да съдържа пълно и всестранно изследване на *определен предмет, проблем или личност***.

Представеният по конкурса труд „Международно наказателно право“ е по своята същностна характеристика не монографичен труд, а **учебник**. От неговото съдържание е видно, че той изследва цялата материя, която е предмет на изучаване по учебната дисциплина международно наказателно право, а **не определен** предмет или проблем, каквото е задължителното изискване на законовия регламент. Съдържанието по същество обхваща учебното съдържание на дисциплината „Международно наказателно право“, защото последователно се изясняват въпросите от общата част като: понятие, характерни черти, правна уредба, принципи, структура, субекти, а в специалната част са разгледани отделни състави на престъпления и организацията, и дейността на международните наказателни трибунали. Нещо повече във въведението към труда самият автор пише следното – „Настоящият **учебник** е предназначен за основна подготовка по международно наказателно право. *Учебникът* има за задача да представи основни знания по дисциплината съгласно действащото международно законодателство“. Изводът че този научен труд не е монография се потвърждава и от регистрацията му като учебник по Международно наказателно право в администрирания от Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методи“ Национален регистър на издаваните книги в България.

По конкурса са представени за рецензиране и две **монографии** – „Субективната страна на престъплението“ и „Наказателноправна защита на акциза по чл. 234 от Наказателния кодекс“. Те **не могат** да бъдат оценявани

като *равностойни на хабилитационен труд публикации*, както това е очевидно от забележката по т. 2 от Правилника за прилагането на ЗРАСРБ – „Поради изискването на чл. 24, ал. 1, т. 3 от ЗРАСРБ за наличието на „монографичен труд или равностойни публикации“ в таблицата се съдържа формула за приравняването на монографията към еквивалентен брой публикации *статии или студии*. *Заместващите монографията статии или студии*, се изключват от броя на публикациите, оценявани по други показатели“. Видно е, че съгласно изричното указание на нормативните правила, *заместващите монографичният труд публикации могат да бъдат само статии или студии*.

Не могат да се оценяват като заместващи монографичния труд публикации и представените по конкурса осем *статии*. Съгласно забележката по т. 2 от Правилника за прилагането на ЗРАСРБ – „При прилагането на чл. 24, ал. 1, т. 3 от ЗРАСРБ в отделни професионални направления (например някои от хуманитарните и от социалните науки) съобразно тяхната специфика *се допуска само монографичен труд без приравняването му към равностойни публикации* в специализирани научни издания“. От този цитат е очевидно, че има научни области при които *не е допустимо* да се приравнява монографичен труд на равностойни статии или студии, което правило се отнася и до научната област 3, а именно „Стопански социални и правни науки“. Този извод следва от Таблицата за минималните национални изисквания за заемане на академични длъжности по научни области и професионални направления, приложена към Правилника за прилагането на ЗРАСРБ. От Таблицата е видно, че в тази научна област „Стопански социални и правни науки“, както и в някои други, по показател „В“ има само една графа (3) и се посочва само „хабилитационен труд – монография“. Докато в други научни области по този показател „В“ има две графи (3 и 4) и може да се посочва или „хабилитационен труд – монография“ или „хабилитационен труд – научни публикации не по-малко от десет в издания, които са реферирани и индексирани в световно известни бази данни с научна информация“, като е дадена и формулата, по която се приравняват тези публикации на равностойни на хабилитационен труд. От Таблицата е видно, че това е важно за други научни области като „Науки за земята“, „Технически науки“, „Аграрни науки“ и т. н. Но в научната област „Стопански, социални и правни науки“ липсва такъв показател (4) – хабилитационен труд – научни публикации не по-малко от десет в издания, които са реферирани и

индексирани. Затова е верен извода, че за придобиването на академична длъжност в научната област 3. „Стопански социални и правни науки“ трябва да е представен само монографичен труд и не е допустимо приравняването към равностойни публикации.

Предвид изложените аргументи считам, че гл. ас. д-р Стойков *не изпълнява* изискването по чл. 24, ал. 1, т. 3 от ЗРАСРБ. Представеният от него труд „Международно наказателно право“ не е монография, а учебник и поради това не може да бъде оценен като хабилитационен труд по смисъла на пар.1, т.10 от Допълнителните разпоредби на ЗРАСРБ. Другите две монографии – „Субективната страна на престъплението“ и „Наказателноправна защита на акциза по чл. 234 от Наказателния кодекс“ не могат да бъдат оценявани като равностойни на хабилитационен труд публикации, както това е видно от забележката по т. 2 от Правилника за прилагането на ЗРАСРБ. Представените статии също не могат да бъдат оценявани като заместващи хабилитационния труд публикации, тъй като в научната област 3. „Стопански социални и правни науки“ това е недопустимо видно от забележката по т. 2 от Правилника за прилагането на ЗРАСРБ и Таблицата, приложена към този Правилник.

Тези публикации няма да бъдат обект на рецензиране. Причината за това е липсата на монографичен труд като едно от основните изисквания за заемането на длъжността доцент в научната област 3. „Стопански, социални и правни науки“, професионално направление 3.6. „Право“. Липсата именно на това изискване по чл. 24, ал. 1, т. 3 от ЗРАСРБ прави *ненужно, а и безпредметно да се рецензират както тези публикации, така и учебно-преподавателската работа на кандидата.*

Заключение

Предвид гореизложеното, **давам отрицателна оценка** и предлагам на уважаемото научно жури **да не предлага на Факултетния съвет**, гл. ас. д-р Стоян Огнянов Стойков да бъде избран за доцент в конкурса за заемане на академичната длъжност „доцент“ по научна специалност „Наказателно право“, професионално направление 3.6 Право, научна област 3. Социални, стопански и правни науки в УНСС.

Рецензент:

/М. Чинова/

април 2023 г.

REVIEW

From: Prof. *Margarita Ivanova Chinova*, DSc, professional field 3.6 Law, scientific speciality Criminal Procedure Law, lecturer at the Law Faculty of UNWE

Concerning: Competition for Occupying the Academic Position of **Associate Professor** in scientific speciality *Criminal Law* in Professional Field 3.6 Law at the UNWE

Information about the competition

The competition was announced for the needs of the Criminal Law Sciences Department at the Law Faculty of UNWE in accordance with Decision of the AC No 9/30.11.2022 and was promulgated in the State Gazette, issue 98 of 09.12.2022. I participate in the the scientific jury in accordance with Order No 259/08.02.2023 of the Rector of UNWE. Three candidates named in alphabetical order were admitted to the competition: *chief assistant Petya Velinova Mitreva, PhD*, *chief assistant Presian Marchev Markov, PhD* and *chief assistant Stoyan Ognyanov Stoykov, PhD*.

PETYA VELINOVA MITREVA

Information about the candidate

Dr. Mitreva was born on April 10th, 1979. She graduated in Law in 2005. In 2014 she was awarded the educational and scientific degree "doctor" in the scientific specialty "Criminal Law" after defending a dissertation on "Criminal Law and Procedural Problems of Determining the Punishment". In 2015 she was appointed to the position of Assistant Professor at the Criminal Law Studies Department at the Law Faculty of UNWE and currently holds the position of Chief Assistant at the same Department. Previously, she worked as an assistant professor at the Department of Public Legal Studies at the Police Faculty of the Academy of the Ministry of Interior, senior legal adviser at the Ministry of Interior and investigating police officer.

Fulfillment of the requirements for occupying the academic position

In the reference for fulfillment of the quantitative requirements are reported 595 points with minimally necessary 300 points for the fulfillment of the minimum national requirements, as well as 529 points with minimally necessary 305 points for the fulfillment of the additional requirements of UNWE. *The minimum thresholds of all necessary groups of criteria have been achieved.*

Regarding the *fulfillment of the quality requirements*, a reference has been submitted, which lists as habilitation work the monograph "***Limits of Criminal Responsibility for Criminal Motivation and Criminal Facilitation of Others***". This monograph provides a complete and comprehensive study of a particular problem and does not repeat or summarize existing knowledge, in compliance with the imperative requirement of Art. 24, para. 1, item 3 of the Act on the Development of Academic Staff in the Republic of Bulgaria (ZRASRB). Other publications are additionally presented in the competition, thus *the quality requirements for occupying the position of "Associate Professor" are met*.

As can be seen from Protocol No 5/07.11.2022, the Habilitation Council of UNWE gives a positive opinion on the compliance of the candidacy with the quantitative and qualitative requirements adopted by the Academic Council of UNWE.

Evaluation of teaching activities

Ch. assist. Mitreva teaches the disciplines "Criminal Law" (lectures and exercises), "International Criminal Law" (lectures) and "Legal regime of classified information" (lectures). She has also held a lecture course in the discipline "Criminal Law of the European Union" in 2014. She has participated as a guest lecturer in vocational training courses for lawyers from practice. In the last five academic years she has completed an audience workload of 711 hours of lectures, 1720 hours of seminars in Bulgarian and 99 hours of lectures in English at the UNWE, which significantly exceeds the minimum requirements for participation in the competition. She is a co-author of a Textbook on the General Part of Criminal Law and a Handbook for Solving Criminal Law Cases. The trainees characterize her as a very good teacher who makes maximum use of all modern methods and tools for training and teaching.

From the assessments given by the trainees and the prepared training materials is evident that ch. assist. Mitreva shows high level of teaching skills, and that she is an established specialist with high professional qualities and extensive teaching experience.

General characteristics of the submitted scientific papers

Her research activity is focused mainly in two directions – criminal motivation and facilitation of others and the impact of EU law on national criminal law. Her scientific production contains analyses and studies that do not repeat and summarize already existing knowledge but generate new one in these directions.

In the current competition ch. assist. Mitreva participates with the monographic work "Limits of Criminal Responsibility for Criminal Motivation

and Criminal Facilitation of Others"; three chapters of the collective monograph "The Absolute Prohibition of Discrimination. Equality in diversity and hate crimes"; a chapter of the collective monograph "Criminal Law: Past, Present and Future Perspectives" published in English; two papers and four scientific reports.

Dr. Mitreva's own text in *the collective monograph "The Absolute Prohibition of Discrimination. Equality in diversity and hate crimes"* is about half of the book. The analyses and studies carried out in the first and third chapters are the necessary basis for the scientific contributions, which are concentrated in the fourth chapter, dedicated to the analysis of the relevant provisions of the Criminal Code and the EU acts on discrimination. The conclusions that the element "difference" in some corpus delicti is objective, and in others – subjective and the need to unify the legislative approach in criminalizing discriminatory acts are of value. Also valuable for the legislator are the *de lege ferenda* proposals about amendments of the sanctions of some provisions and of Art. 93 of the Criminal Code with a new definition of protected feature and discriminatory motives. The scientific report *"Issues of Legal Qualification of the Use of Violence against Others on the Grounds of Race, Nationality and Ethnicity"* is dedicated to the same topic and will therefore not be reviewed.

The author's chapter "Impact of Criminal Law of the European Union on National Criminal Law Systems: Legal Traditions and Future Perspectives" in the *collective monograph "Criminal Law: Past, Present and Future Perspectives"*, published in English, is 57 pages. A successful and very useful attempt has been made to derive some characteristics of EU law on the basis of classical theories from continental and Anglo-Saxon jurisprudence. A contribution is the consideration of the principles of EU law as a factor for its own development, as well as the analysis of the concept of "minimum rules" in terms of its impact on national legal systems. The scientific reports *"Some Aspects of Ultima Ratio in European and Bulgarian Criminal Law"* and *"Comparative Criminal Law in the Context of the Europeanization of National Penal Legislation"* examine separate aspects of the same topic and therefore will not be reviewed.

The article "Socially Dangerous Consequences as an Objective Element of the Corpus Delicti" emphasizes the correct scientific view that every crime has socially dangerous consequences, whether it is criminalized in a result or a formal corpus delicti. On this basis, the skillfully proven need for logical derivation of criminal consequences by interpreting the system of elements of formal corpus delicti should be assessed as a contribution.

In the article "*The minor case of administrative violation under art. 28 of the AVPA and in the special administrative legislation*" are skillfully identified and analyzed criminal law concepts that are relevant to administrative punishment, which is important for doctrine and practice. As new knowledge should be evaluated the study of the two legal branches in their inseparable interrelationship.

The monographic work "Limits of Criminal Responsibility for Criminal Motivation and Criminal Facilitation of Others" is a 233 pages volume and consists of an introduction, four chapters, a conclusion, and a bibliography, including 76 titles in Cyrillic and 17 titles in Latin. The footnotes are 293.

All relevant and accessible scientific literature has been studied, both in the field of Bulgarian criminal law and in the general theory and history of law. Case law is also analysed. To compare the legislative decisions in Bulgaria with those in other countries, the criminal laws of England, Germany, France, Italy and Russia are used.

The topic is new to criminal law literature. It is true that there are scientific developments in which separate aspects of the same subject are partially studied from a different research point of view. But the problem, formulated in this way in the title of the habilitation work, has not been developed in such a scope and so comprehensively and fully so far. It is necessary to explicitly emphasize that the work contains conclusions and generalizations that do not repeat such from previous publications.

The main task is to examine whether the criminalization of criminal motivation and facilitation of another is in line with the principle of minimum criminal repression. A detailed historical review of the emergence and development of the relevant criminal law rules is made, through which the current state of the legal framework of the analyzed problem is explained with skill and proficiency. The relevant institutes of the general part of the Criminal Code are duly identified, and once placed in their historical context, they are examined using the latest achievements of criminal law science. In order to reveal the characteristic features of the different corpus delicti of criminal motivation and facilitation, the types of crimes are appropriately classified into four groups. This has made it possible to compare the different groups themselves and them to intermediary perpetration. This analysis makes it possible to assess the compliance of the Bulgarian Criminal Code with the criminal law acts of the European Union, whereby the research objectives and objectives set should be recognized as successfully fulfilled.

Original theoretical generalizations are made and on this basis are formulated appropriate de lege ferenda proposals for amendments of the Criminal Code, as well as a number of recommendations to the practice of the courts for the correct and lawful application of the corpus delicti envisaging criminal motivation and criminal facilitation of another, which are correctly and fully systematized in the conclusion of the monograph.

Dr. Mitreva's presented publications in quantitative and qualitative respect meet the minimum national requirements for professional field 3.6 Law, in compliance with ZRASRB, and meet the requirements for occupying the academic position of Associate Professor in accordance with the Regulations for its implementation and the additional requirements of UNWE.

Evaluation of scientific and applied research contributions

The significant contributions in the habilitation work "***Limits of Criminal Responsibility for Criminal Motivation and Criminal Facilitation of Others***" can be summarized as follows:

The historical review of the criminal law treatment of criminal motivation and facilitation of another covers a significant period: it starts in Antiquity and ends with the first Criminal Code. The outlining of the trends in the development of the institutes of preparation and complicity, as well as the indication of individual acts that have been criminalized as independent crimes is contributory. The analysis allows drawing conclusions about the occurrence and application of the principle of minimum criminal repression. The comparison made between the Criminal Law of 1896 and the special criminal laws in force in the Kingdom of Bulgaria convincingly proves the conclusion that codification ensures the fullest compliance with that principle. This conclusion becomes the basis for the further assessments that are made for the current Criminal Code.

The exposition in *Chapter Two* is correctly based on classical criminal law footings as: the lack of an explicit corpus delicti of the norms by which the preparation is declared punishable; for the necessary result of the preparatory and accessory complicit acts; for the orientation of the latter towards criminally responsible persons. Contributions emerge in the comparative legal study of foreign legislation which allows to draw the conclusion about the mixed approach used by the Bulgarian legislator in treating criminal motivation and facilitation as traditional for Europe. Correct and justified by numerous own and original arguments is the understanding that the Special Part of the Criminal Code criminalizes such type of acts, which are not covered by the said institutes of the General Part. De lege ferenda proposals are made to amend the definitions of

preparation (with the specification "future accomplices") and the types of accomplices (with the explicitly exclude intermediary perpetration from the scope of complicity).

A significant contribution in the *third chapter* is the comprehensive and exhaustive analysis of the motivating and facilitating acts criminalized in the Special Part of the Criminal Code. The classification approach taken is appropriate and useful for the doctrine and for legal practitioners. As a result of its proper use valuable generalizations and conclusions are made. The current provisions are divided into four groups and the typical characteristics of each of them are outlined and indicated. This approach allowed formulation of specific proposals de lege ferenda for amendments to the Criminal Code, most of which deserve the attention of the Bulgarian legislator. A strongly contributing character to the doctrine and to the practice is the clarification of the difference in the content of the executive acts "induce" and "solicit" in the context of the presence or absence of criminal nature of the activity to which another person is motivated. The distinction is an additional argument for confirming the correctness of fundamental provisions in criminal law theory concerning: the nature of the provisions for solicitation and inducement; the significance of the consent of the motivated person; the scope of the institute of intermediary perpetration. Quite valuable is the identification of specific corpus delicti elements as guarantees against the unjustified expansion of the scope of criminal liability.

The *fourth chapter* skillfully compares the results of the analysis of Bulgarian and foreign legislation in the context of the European Union criminal law. The grounds for the obligation of Member States to prosecute as criminal certain types of motivational impact on and facilitation of others are correctly established. Conclusions on how to ensure that the same behaviour is punished in all Member States are essential, as well as the proposed approach to comply with the principle of minimum criminal coercion in the criminalization of motivating and facilitating others as independent crimes. All these analyses and generalizations could be successfully used by the Bulgarian legislator in transposing European Union law.

Recommendations:

I recommend refining the proposals for amendments to the Criminal Code. For example, the proposal to amend art. 20 CC with a new paragraph intermediary perpetration covers only cases in which the intermediary cannot be held criminally liable at all. It seems appropriate to focus on the hypothesis in which the intermediary acts intentionally for another crime, but cannot be held responsible

for the crime committed by the intermediary perpetrator. In addition, I consider it appropriate that proposals for criminalising the preparation for certain offences should also include a proposal for the sanction that would be considered compliant with the principle of minimum coercion.

Conclusion

In view of the above, **I give a positive assessment** and propose to the honorable scientific jury to propose to the **Faculty Council**, chief assist. Petya Velinova Mitreva, PhD to be elected as an associate professor in the competition for occupying the academic position of Associate Professor in the scientific specialty Criminal Law, professional field 3.6 Law, scientific field 3. Social, Economic and Legal Sciences at the UNWE.

PRESIAN MARCHEV MARKOV

Information about the candidate

Ch. assist. Markov, PhD was born on May 4th, 1979 in Sofia. In 2014 he defended a dissertation on "Problems of Criminal Law Qualification of Crime" and was awarded the educational and scientific degree "Doctor" in the scientific specialty "Criminal Law". In 2008 he was appointed to the position of Assistant Professor at the Department of Criminal Law at the Law Faculty of UNWE and currently holds the position of Chief Assistant and Scientific Secretary in the same Department. Previously, he was consecutively a specialist in vocational training at the Directorate of the National Gendarmerie Service and an administrator of distance learning at the Academy of the Ministry of Interior.

Fulfillment of the requirements for occupying the academic position

In the filed *reference for the fulfillment of the quantitative requirements* are reported 335 points with minimally necessary 300 points for fulfillment of the minimum national requirements, as well as 481 points with minimally necessary 305 points for fulfillment of the additional requirements of UNWE. *For all the necessary groups of criteria, the minimum thresholds have been met.*

Regarding the *fulfillment of the qualitative requirements*, a card has been submitted, which lists as habilitation work the monograph "***Consequences of Criminal conviction in Bulgarian Legislation***". This monograph is a complete and comprehensive study of a particular problem and does not repeat or summarize existing knowledge, such as the imperative requirement of Art. 24, para. 1, item 3 of the Act on the Development of Academic Staff in the Republic of Bulgaria (ZRASRB). In addition, other publications are filed, which *fulfill the qualitative requirements for the position of "Associate Professor"*.

As can be seen from Protocol No 5/07.11.2022 the Habilitation Council of UNWE gives a positive opinion on the compliance of the application with the quantitative and qualitative requirements adopted by the Academic Council of UNWE.

Evaluation of teaching activities

Ch. assist. Markov, PhD lectures and conducts seminars on the discipline of Criminal Law, lectures on the discipline of Criminology at the Law Faculty of National and World Economy of UNWE and gives specialized courses for professional training in criminal law at the Institute for Postgraduate Studies at the University for National and World Economy. For the previous five academic years there is an auditorium workload of 575 hours of lectures and 955 hours of exercises in Bulgarian as well as 132 hours of lectures in English at the UNWE, which significantly exceeds the minimum requirements for participation in the competition. He is a co-author of a Textbook on the General Part of Criminal Law and author of a Textbook for Solving Criminal Law Cases. The trainees characterize him as a very good teacher who perfectly uses modern methods and means of training.

The assessments of the trainees and the prepared training materials in an indisputable way show the high level of teaching competence of ch. assist. Markov and prove that he is a specialist in the field of criminal law with extensive teaching experience.

General characteristics of the submitted scientific papers

The main directions of research are the consequences of criminal conviction and the development of criminal legislation.

In the current competition ch. assist. Pr. Markov, PhD participates with the monographic work "Consequences of Criminal Conviction in Bulgarian Legislation" and four articles, three of which further develop separate aspects of the topic of habilitation work and therefore will not be reviewed separately – "*Historical Evolution of the Regulation of Criminal Conviction*"; "*Several Aspects of the Criminal Conviction Consequences of Juveniles*"; "*Bis In Idem by Joint Implementation of Penal and Administrative Legislation*".

The article "Tendencies in the Cases for Crimes Against Property and the Courts' Preventive Function" analyzes the case law under Chapter Five of the Special Part of the Criminal Code through the appropriate use of statistical methods. The study justifies as the main reason for the decrease in the number of these crimes the amendment of Art. 218b of the Criminal Code and appropriately suggests the restoration of the text to its original version. On this basis, the second

part of the article produces an original methodological approach to assess the preventive role of the courts.

The monographic work "Consequences of Criminal conviction in Bulgarian Legislation" is 216 pages volume and consists of an introduction, three chapters, conclusion, bibliography and an appendix. The footnotes are 341 and the literature used covers 87 titles in Bulgarian and Latin.

There is no monographic study dedicated to the problems of the consequences of criminal conviction in Bulgarian legal literature. It is true that some issues are discussed, but only in the context of one or another studied problem. The registration of the conviction, as well as the collateral consequences of criminal conviction, which are regulated in 590 provisions in a total of 294 normative acts, have not been the subject of independent study and generalized, comprehensive and complete research up to now.

All available legal literature on the topic has been studied in the research process, as well as the practice of the Constitutional Court and the relevant case law. The *acquis communautaire* and international law have also been taken into account. The paper contains illustrations of some good practices and legislative solutions of different countries such as the Netherlands, Germany, Spain, France.

The work contains original conclusions and generalizations for the theory of criminal law. It justifies and presents a comprehensive exemplary theoretical model of the consequences of criminal conviction in Bulgarian legislation. The text also contains substantial contributions to legislation. In the course of the study, a number of *de lege ferenda* proposals were made. The conclusion presents a comprehensive science-based algorithm of the three stages and the methodology by which the legislation should be amended in relation to the consequences of criminal conviction. The work has significant importance for case law. The contradictory practice of the courts is analyzed and well-motivated and original solutions to overcome it are given.

The academic publications of ch. assist. Pr. Markov, PhD fully comply in quantitative and qualitative respect with the minimum national requirements in the professional field 3.6 Law, according to ZRASRB and meet the conditions for occupying the academic position of Associate Professor in accordance with the Regulations for Implementation of ZRASRB and the additional requirements of UNWE.

Evaluation of scientific and applied research contributions

In particular, the significant contributions in the habilitation work "*Consequences of Criminal Conviction in Bulgarian Legislation*" can be summarized as follows:

Chapter one examines the consequences of conviction in law and in criminal law. The essential characteristics of legal consequences as the broadest concept are outlined, after which the main differences between the legal consequences of lawful and unlawful legal facts are summarized. The presentation in this first chapter is topical and useful. The interdisciplinary approach has provided a good opportunity to achieve the set goal. Through the skillful use of the achievements of the theory of law the place of the consequences of criminal conviction amongst other legal consequences is determined in general and in particular in criminal law. This approach has made it possible to successfully derive the essential characteristics of the consequences of criminal conviction and to distinguish them from all other legal consequences, which has theoretical and practical significance.

Chapter two is devoted to the types of consequences of criminal conviction. The classification of the consequences of criminal conviction into three groups and the theoretical analysis of the registration of conviction, criminal law and additional consequences of criminal conviction can be assessed as new knowledge.

In an independent section, the regulatory framework and the purposes of the registration of the conviction are examined in the first place. The skillful use of the legal-historical approach has made it possible to pinpoint the trends in the development of this institute, as well as to make a proper assessment of the effectiveness and adequacy of legal regulation.

In relation to the power of the courts to increase the punishment under art. 24 of the Criminal Code the case-law of the Supreme Court is analyzed, according to which the previous criminal record must necessarily lead to an increase in the punishment in cases of cumulation of crimes. Concerning the provision of art. 78a CC original arguments are given and conclusions are drawn about the negative effect that was achieved after the amendments of this institute from discretionary to mandatory for implementation.

For the first time, the collateral (indirect) consequences of criminal conviction have been examined in detail and comprehensively. After a definition of collateral consequences is given, the differences between them and the deprivation of rights penalties in Criminal code are outlined and analyzed in

detail. With great significance for the legislator is the well-proven thesis about the lack of proportionality in the adoption of collateral consequences of criminal conviction, which is backed by the lack of clear concept and penal policy for the regulation of these consequences. The conclusion that the general, automatic and undifferentiated deprivation of rights, as a collateral consequence of criminal conviction contradicts the Constitution and European standards is extensively motivated.

Original knowledge is found in the study of the principle of proportionality in the regulation of the indirect consequences of criminal conviction. A number of *de lege ferenda* proposals have also been made, including those related to the idea of codifying the sanction system in Criminal Code. In this regard, specific proposals have been made to amend it.

In *Chapter Three*, an indicative classification of the additional consequences of sentencing is proposed. Contributions emerge in the detailed study and the generalized inconsistencies in the regulation of the consequences of criminal conviction, even when they are from the same group and in the conclusion that this is an inadmissible legislative approach. In relation to the registration of convicted minors, the legislation of Spain, Belgium, France and the Netherlands has been examined. On this basis, those provisions that can be used as an example in the regulation of the collateral consequences of criminal conviction are also outlined. In this sense, it is proposed, in order to comply with the principle of proportionality, that the collateral consequences of the conviction should be determined by the court in the sentence, which really deserves the attention of the Bulgarian legislator.

In connection with the second group – consequences of criminal conviction according to the rights they restrict, a convincing conclusion is drawn that at national and supranational level there is no effective protection against excessive restrictions, which leads to a large number of specific rights that are automatically violated or limited by the conviction.

Contributions are also found in the analysis of the types of consequences of criminal conviction in view of the type of normative act in which they are provided. The contradictions and inconsistencies in the regulation are outlined in detail, and it is proposed that in future legislative amendments the restrictions on the rights of convicts be regulated in the Criminal Code.

In the conclusion of the work, a number of *de lege ferenda* proposals are made, which should be assessed as a significant contribution to legislative practice. A legislative reform is proposed to allow the collateral consequences of

criminal conviction to be determined by the court together with the punishment in order to ensure a preventive impact on the convicted and the other members of society. The author proposes a corresponding algorithm for such a legislative reform, which is suggested to be carried out in three stages. The specific legislative amendments to be undertaken at each stage of the reform are also formulated.

Recommendations:

Two metaphorical expressions are used in the habilitation work – "transfusion of sanctions from more severe to lighter" and "branding the convict" – which are borrowed from the general theory of law and philosophy. I recommend that they be replaced respectively by the usual for criminal law and criminology expressions – "alleviation of the burden of the sanction" and "stigmatization of the convict". When comparing the sanctioning consequences with the coercive measures, in order to refine the analysis, I recommend that it be specified that there are also coercive measures in the Criminal Procedural Code that aren't of a sanctioning type and therefore the comparison with them remains outside the scope of the study.

Conclusion

In view of the above, **I give a positive assessment** and propose to the honorable scientific jury to propose to the **Faculty Council**, chief assist. Presian Marchev Markov, PhD to be elected as an associate professor in the competition for holding the academic position of Associate Professor in the scientific specialty Criminal Law, professional field 3.6 Law, scientific field 3. Social, Economic and Legal Sciences at the UNWE.

STOYAN OGNYANOV STOYKOV

Information about the candidate

Ch. assist. Stoykov, PhD was born on 07.05.1977. He graduated in Law at the Law Faculty of UNWE. In 2011 he successfully defended a dissertation on "Criminal Law Protection of Means from Funds belonging to the European Union or granted by the European Union to the Bulgarian State" and was awarded the educational and scientific degree of Doctor in the scientific specialty Criminal Law. In 2008 he was appointed to the position of Assistant Professor at the Criminal Law Sciences Department at the Law Faculty of UNWE and currently holds the position of Chief Assistant. Since 2011 he has been registered as a lawyer. Since 2017 he has been a manager of a law firm. Previously, he taught International Cooperation in Criminal Cases at SWU "Neofit Rilski". He was also

a state inspector at the Foreign Assets Establishment and International Relations Directorate at the Commission for Establishing Property Acquired from Criminal Activity.

Fulfillment of the requirements for occupying the academic position

The filed reference for fulfillment of the quantitative requirements for occupying the academic position of associate professor at UNWE in the current Competition shows that the total number of points on the quantitative criteria for occupying the position is 1167, 50. Therefore, it is concluded that with this total number of points, ch. assist. Stoykov ***fulfills the quantitative criteria*** for occupying the academic position of Associate Professor at the UNWE.

However, the in-depth analysis of the presented habilitation work reveals ***non-compliance with the minimum quality national requirements*** for the position of Associate Professor.

As a habilitation work – monograph, dr. Stoykov presents "International Criminal Law", Ciela, Sofia, 2015, ISBN 978-954-28-1904-2, 238 p. Two reviews are attached to the documents, in which this work is defined as a habilitation work. After the meeting, the Department Council on Criminal Law Sciences of the Law Faculty of UNWE decides that this work meets the requirements for habilitation work and opens the preliminary stage of the competition procedure for occupying the position of Associate Professor with a potential internal candidate ch. assist. Stoykov, PhD (transcript of minutes No 39/13.10.2022). The Habilitation Council gives a positive opinion of the potential candidate in the competition ch. assist. Stoykov, PhD and proposes to the Criminal Law Sciences Department the Faculty of Law of UNWE to initiate the announcement of a competition in Criminal Law (copy of Protocol No 5/07.11.2022).

However, the content assessment of the work "International Criminal Law", leads to the conclusion that this work ***is not a monographic work*** due to non-compliance with the legal requirements. According to Art. 24, para. 1, item 3 of the Act on the Development of the Academic Staff in the Republic of Bulgaria (ZRASRB), candidates for the academic position of "Associate Professor" must have submitted ***published monographic work or equivalent publications in specialized scientific journals***. In paragraph 1, item 10 of the Additional Provisions of the same law, a definition of the term "monograph" is given. According to the text – "A monograph is a published scientific work that contains a complete and comprehensive study of a ***particular subject, problem or personality***. A monograph is a scientific work that does not repeat or summarize existing knowledge, that has scientific editors or scientific reviewers, has an ISBN

and has a volume of not less than 100 standard pages...". Although the work submitted to the competition meets the formal requirements for a monograph – it has an ISBN, a total volume of over 100 pages and two scientific reviews, it does not meet the content requirements for a monographic study, as required by law, namely – *to contain a complete and comprehensive study of a particular subject, problem or personality*.

The work "International Criminal Law" presented under the competition is its essence not a monographic work, but a *textbook*. Its contents show that it examines the whole subject of study in the academic discipline international criminal law and *not a specific* subject or problem, as is the mandatory requirement of the law. The contents essentially cover the curricular content of the discipline "International criminal law", because the issues of the general part are consistently clarified such as: concept, characteristics, legal framework, principles, structure, subjects, and the special part deals with individual corpus delicti of crimes and the organization and activities of international criminal tribunals. Moreover, in the introduction to the work, the author himself writes the following: "This *textbook* is intended for basic training in international criminal law. The *textbook* is aimed at providing basic knowledge in this field in accordance with the current international legislation." The conclusion that this scientific work is not a monograph is confirmed by its registration as a textbook on International Criminal Law in the National Register of Published Books in Bulgaria administered by the National Library "St. St. Cyril and Methodius".

The candidate also presents two *monographs* – "The Subjective Side of the Crime" and "Criminal Law Protection of the Excise Duty under Art. 234 of the Criminal Code." They *cannot* be assessed as *equivalent to habilitation publications*, as is obvious from the remark under item 2 of the Regulations for the Implementation of ZRASRB – "Due to the requirement of art. 24, para. 1, item 3 of the ZRASRB for the presence of "monographic work or equivalent publications" the table contains a formula for equalization of the monograph to an equivalent number of published *articles or studies*. *Articles or studies replacing the monograph* are excluded from the number of publications evaluated by other indicators." It is obvious that according to the explicit requirement of the normative rules, *the publications replacing the monographic work can only be articles or studies*.

The eight articles presented in the competition cannot be assessed as substitutes for the monographic work as well. According to the remark under item 2 of the Regulations for the implementation of ZRASRB – "In the application of

art. 24, para. 1, item 3 of ZRASRB in some professional fields (for example, some of the humanities and social sciences) according to their specificity, *only monographic work is allowed without the possibility of equalization to substituting publications* in specialized scientific journals. " From this quote it is obvious that there are scientific areas where it is *not permissible* to equate monographic work with equivalent articles or studies, which rule also applies to the scientific field 3, namely "Economic, Social and Legal Sciences". This conclusion follows from the Table for the minimum national requirements for occupying academic positions in different scientific and professional fields, appended to the Regulations for the implementation of ZRASRB. The Table shows that in the scientific field "Economic, Social and Legal Sciences", as in some others, there is only one row under indicator "B" (3) and only "habilitation work – monograph" is indicated. While in other scientific fields under this indicator "B" there are two rows (numbered 3 and 4) which allows the indication of either "habilitation work - monograph" or "habilitation work - scientific publications not less than ten in editions that are referenced and indexed in world databases of scientific information", and the formula by which these publications are equated to habilitation work is given. This is a valid option for other scientific fields such as "Earth Sciences", "Technical Sciences", "Agricultural Sciences", etc. But in the scientific field "Economic, Social and Legal Sciences" there is no such indicator (4) – habilitation work – scientific publications not less than ten in editions that are referenced and indexed. Therefore, it is true to conclude that for the acquisition of an academic position in the scientific field 3. "Economic Social and Legal Sciences" only monographic work must be submitted and it is not permissible to substitute with equivalent publications.

Due to the aforementioned reasons, I conclude that ch. assist. Stoykov, PhD does not *meet* the requirement under Art. 24, para. 1, item 3 of ZRASRB. The work "International Criminal Law" presented by him is not a monograph, but a textbook and therefore cannot be assessed as habilitation work within the meaning of paragraph 1, item 10 of the Additional Provisions of ZRASRB. The other two monographs – "The Subjective Side of the Crime" and "Criminal Law Protection of the Excise Duty under Art. 234 of the Criminal Code" cannot be assessed as equivalent to habilitation publications, as evidenced by the remark under item 2 of the Regulations for the Implementation ZRASRB. The papers presented can also not be assessed as a substitute for habilitation works, as in the scientific field 3. "Economic, Social and Legal Sciences" this is inadmissible as evidenced by the remark under item 2 of the Regulations for the Implementation of ZRASRB and

the Table appended to these Regulation.

These publications will not be subject to review because of the lack of monographic work as one of the main requirements for occupying the position of associate professor in the scientific field 3. "Business, Social and Legal Sciences", professional field 3.6. "Law". The non-compliance with this requirement under art. 24, para. 1, item 3 of the ZRASRB makes *it unnecessary and pointless to review both these publications and the educational and teaching work of the candidate.*

Conclusion

In view of the above, **I give a negative assessment** and propose to the honorable scientific jury not to propose to the **Faculty Council**, chief assist. Stoyan Ognyanov Stoykov, PhD to be elected as Associate Professor in the competition for the academic position of Associate Professor in the scientific specialty Criminal Law, professional field 3.6 Law, scientific field 3. Social, Economic and Legal Sciences at the UNWE.

Reviewer:

/M. Chinova/

April 2023